

med hjemløse. Her skal søges meget mere langsigtede og individuelle løsninger. Man kan ikke på landsplan gå ind og definere de hjemløses specifikke behov. Her er der brug for en personlig kontakt og ekspertise, som kan vurdere i de konkrete tilfælde, hvad der er brug for. Derfor skal løsningerne findes decentralt. Det er kommuner og amter, der har den nødvendige indsigt og ekspertise til at kortlægge de lokale behov.

Så vil jeg, som socialministeren også var inde på, henvise til de initiativer i boligpakken, hvor jo bl.a. nedsættelsen af kommunernes finansieringsandel til nyt alment boligbyggeri må forventes at øge incitamentet til at sætte gang i byggeriet.

Der er mange gode ting i den boligpakke, som jeg ikke vil komme nærmere ind på her. Det tillader tiden simpelt hen ikke. Men det viser, at området er prioriteret højt, og at der satses på langsigtede løsninger.

Som sagt: Socialdemokratiet kan ikke støtte beslutningsforslaget, for vi mener, at der er mange gode ting i gang allerede nu, og dem ønsker vi at vurdere først.

Jeg skal på Det Radikale Venstres vegne sige, at de også afviser forslaget.

Tove Fergo (V):

Det er af utrolig stor betydning for mennesker at have et hjem, at have en bolig; det skal der overhovedet ikke herske nogen tvivl om. Det er også af stor betydning, at man kan indrette sig, sådan som det passer med ens livsrytme og livsindstilling.

Det er også sådan i Danmark i dag, at der er mange – desværre alt for mange – som ikke kan blive i den bolig, som de på et eller andet tidspunkt har fået. Det kan de ikke, fordi de er psykisk syge, fordi psykoserne, forestillingerne, vrangforestillingerne driver dem ud af deres bolig. Det kan de måske ikke, fordi de er i stoffernes vold, de er blevet alkoholiserede. Så kan de ikke være i deres bolig, så må de forlade den, og så kommer de til at vandre rundt som hjemløse i det offentlige system eller på gader og i trappegange.

Og det er selvfølgelig helt urimeligt. Det må være sådan, at der skaffes og skabes boligtilbud, så mennesker kan få et liv, som har indhold, og som har den livskvalitet, de hver især stræber efter.

Vi har, som både ministeren og den socialdemokratiske ordfører har sagt, jo her i fællesskab

i Folketinget siden 1993 ekstra sat næsten 4 mia. kr. af via satspuljen til forbedret behandling af de sindslidende, af misbrugerne og af de hjemløse.

Der er selvfølgelig kommet nogle resultater. Det begynder at hjælpe. Det skulle det jo også gerne. Men det er ikke godt nok. Der bør gøres en ekstra indsats for at sikre, at de penge, som vi har bevilget, også bliver brugt til det, de er blevet bevilget til.

Det er dybt utilfredsstillende, at vi stadig kan komme ud på de psykiatriske hospitaler og møde mennesker, som har boet der i årevis i en to- eller tresengsstue på nogle forfærdelig triste hospitalsstuer med nogle endeløst triste gange, fordi der ikke er en passende behandlingsbolig til dem. Det er utilfredsstillende, at det stadig skal være sådan, og det må vi have gjort op med.

Derfor er jeg også meget, meget tilfreds med det løfte, vi i går fik i Folketingets Socialudvalg af både socialministeren og sundhedsministeren, om, at man vil sende et brev ud til amterne og kommunerne og indskærpe over for dem, at der skal udarbejdes behandlingsplaner for de udsatte grupper, for de sindslidende, sådan at de ikke bliver udskrevet til herberg, ikke udskrevet til gaden, sådan at der er et relevant behandlingstilbud til dem efter en hospitalsindlæggelse.

Det ser jeg frem til at få en kopi af, og jeg ser også frem til, at det bliver sat i værk ude i amterne og kommunerne, for det fungerer ikke i øjeblikket.

Vi tror ikke fra Venstres side på, at det vil hjælpe, hvis SF's beslutningsforslag her blev vedtaget.

Der er som sagt fremsat en boligpakke, der i øjeblikket bliver forhandlet med partierne om. Og kommunerne har i øjeblikket en anvisningsret på 25 pct. i den almene sektor. Så det, der efter vores opfattelse gør sig gældende, er ikke bare et spørgsmål om boliger. Det er ikke bare et spørgsmål om at have en lejlighed tredje sal til højre et eller andet sted. Det, det drejer sig om, er at få den relevante behandling.

Jeg tror ikke på, at der er nogen mennesker, som i virkeligheden ønsker at blive identificeret med en marginaliseret gruppe. Det er der ikke nogen der stræber efter. Alle vil gerne have og leve en tilværelse, som er fornuftig, som er i overensstemmelse med ens livsholdning, og det er det, vi skal skabe rammer for. Og vi skal sikre, at de mange penge, der er bevilget til det, også bliver brugt til det.